

jeg har i Aften stemt mod Beslutningen, fordi den efter de ffete Udtalelser forekom mig overflødig, og jeg agter heller ikke at stemme for den omhandlede Paragraph, fordi jeg frygter for, at Thinget ved hyderligere at fastholde sin Mening vil stille denne Sag mindre heldig, end den nu staaer. Jeg troer, at det Heldigste vil være, at vi nu imødefee, om Ministeriet, hvad jeg ikke tvivler om, hvis Pladserne til Efteraaret beklædes af de samme Mænd som nu, vil fremlægge et antageligt Lønningsforslag, og jeg troer, at det vilde blive betragtet som et meget hyderligt Overgreb af Thinget, naar det ligeoverfor Landstthinget, og efterat dette idag ved en Beslutning har vedkjendt sig den Anskuelse, som dette Thing har villet sætte igjennem, vilde fastholde Paragraphen. Jeg kan derfor ikke stemme for den; men jeg skal stemme for Loven, selv om Paragraphen bliver vedtaget.

Winther: Mod den sidste ærede Taler skal jeg kun bemærke, at jeg ikke ved de Udtalelser, hvortil han sigtede, har angivet, hvad min Mening var; men jeg talte om, paa hvad Maade Beslutningen vilde opfatte Loven, og hvor forskjelligt den vilde blive opfattet, eftersom denne Paragraph blev optaget deri eller ikke. At jeg har udtalt mig saaledes, vil Rigsdagstidenden vise.

Oppermann: Maa jeg gjøre den korte Bemærkning, at jeg talte om et Argument, som den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) havde anført, men jeg talte ikke om, hvad hans Anskuelse var.

Timestad: Jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at det forekom mig, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke een, men to Gange i sit Foredrag taften stillede sig udenfor det virkelige Standpunkt. Den ærede Rigsdagsmand sagde: „hvorfør ikke tage den omhandlede Paragraph, den paalægger jo ikke saa Meget som Beslutningen, thi jeg vil dog antage, at Ministeriet mener, at Beslutningen paalægger Noget.“ Men nu er jo Beslutningen

tilstede, og det kan altsaa ikke nævnes som et Fortrin ved Paragraphen, at den ikke paalægger saa Meget som Beslutningen, thi Ministeriet faaer jo da baade Beslutningen og Paragraphen; det synes mig klart. — Det forekommer mig dernæst, at saavel den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) endnu som en Mulighed tale om, at Landstthinget skulde være til at bevæge til at gaae ind paa denne Paragraph, og at det altsaa dog ikke, naar vi vedtage den, er nogen Umulighed, at Loven kan komme ud. Ja, det er ganske sandt, det hører til Mulighederne, naar disse tages i en meget vid Forstand, men det er dog en af de Ting, som vi meget godt vide, ikke vil skee (Winther: Det vide vi ikke!). Det kan gjerne være, at den ærede Rigsdagsmand veed, at det vil skee, men han veed maaskee Meget, som Andre ikke vide, og der er Mange, som mene, at de meget godt vide, at det ikke vil skee. Men det kan jo ikke nytte, at vi gaae ud fra Forudsætninger, hvorom vi dog paa ingen Maade vide, om de kunde blive til Virkelighed, det synes mig klart. Der er talt saa Meget om, hvad Folk vilde sige, og jeg vil da spørge, hvad man troer, at den store Majoritet vil sige, naar Thinget, efterat have faaet al den Garanti, som man i alle constitutionelle Forsamlinger pleier at ansee for god, ikke vilde lade sig noie dermed (Latter). Ja! om de lee eller ikke, det er mig det Samme. Der er maaskee Forsamlinger, som ikke ansee nogen Garanti for god. Men naget man altsaa har faaet en saadan Garanti, som man ellers i alle lignende Tilfælde anseer for god, vil man dog i en Lov, som man selv erklærer angaaer mange Medborgeres Vel, Medborgere, der i en Række af Aar have ventet paa denne Lov, og som man indbrømmer have Trang til den og et billigt Krav paa den, indsætte denne Paragraph, skjøndt det maa være klart, at Loven da ikke kan komme ud. (En Stemme: Det er ikke saa!). Ja, den ærede Rigsdagsmand siger, at det er ikke saa, men i overmorgen, naar det har viist sig, at det er saa, kan det ikke hjælpe, at han taften har sagt Nei.